

תלמודו בידו

דף עו עמוד א

- א] "לחם אבירים אכל איש", מי הוא האיש ?
- ב] מפני מה ירד מן בכל יום, ולא פעם אחת לכל השנה לצורך אותה שנה ?
- ג] מה היה גובה המן כשירד לארץ ?
- ד] אלו חמשה עינויים נוהגים ביום הכיפורים, והיכן נרמזו בתורה ?
- ה] לריש לקיש, מנין שבכל מקום שאסרה התורה אכילה אף שתיה בכלל ?

- א] יהושע. שבארבעים יום שעלה משה להר, המתין לו יהושע, ובזמן זה ירד לו מן.
- ב] 1. כדי שידאגו שמא לא ירד מן למחרת, נמצאו כולם מכוונים את לבם לקב"ה.
2. כדי שיאכלו את המן בעודו חם.
3. שלא להטריחם לשאת עמם כמות גדולה של מזון בזמן המסעות במדבר.
- ג] ר"א המודעי: ששים אמה.
1. שכן במבול ירד גשם דרך שתי "ארובות", והגיעו המים לגובה חמש עשרה אמה. ואילו המן ירד דרך שמונה ארובות, הרי שגובהו גדול פי ארבעה. שנאמר "דלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכול", הרי שתי דלתות, ובכל דלת ארבע ארובות.
וקשה, הרי מי המבול הגיעו לגובה זה רק לאחר ארבעים יום.
2. נלמד בגזירה שוה "דלתי שמים פתח" ל"ארובות השמים נפתחו".
איסי בן יהודה: היה מתגבר ועולה עד שרואים אותו כל מלכי מזרח ומערב.
- ד] עינויים: אכילה ושתייה. רחיצה. סיכה. נעילת הסנדל. תשמיש המיטה.
מקורם: כנגד חמשה פסוקים בענין יום הכיפורים שנאמר בהם לשון "עינוי".
- ה] בענין מעשר שני נאמר "ואכלת מעשר דגנך תירשך ויצהרך", ותירוש היינו יין. וקשה, שמא מדובר שעירב את היין של מעשר שני במאכל ואכלו.